

اکثریت، از سوسیالیسم تنها ادبیات آن را حفظ کرده

در آستانه سال 85 مقاله زیر در قالب نامه ای خطاب به برخی رهبران سازمان فدائیان اکثریت در برخی سایت های متمایل به چپ در خارج از کشور منتشر شد. ما مخاطب این نامه و یا مقاله را به آن دلیل که جنبه شخصی به آن می دهد حذف کرده و اصل مطلب، که گویا از داخل کشور و در ارتباط با خط مشی سازمان مذکور به خارج از کشور ارسال شده را در ادامه منتشر می کنیم.

«... ما هم با شما هم رای ایم که تنوع فکری - سیاسی سازمان همانند خارج کشور در داخل نیز وجود دارد. و همچنین این نظر شما را تأیید می نمایم که نسبت این تنوع می تواند متفاوت باشد.

خوشبختانه این تفاوت با نسبتی معنی دار به نفع پیروان سوسیالیسم علمی و طرفداران آماج های نخستین سازمان سنگینی می کند. شایسته است شورای مرکزی سازمان کمیته ای را برای بررسی و جمع بندی نکته نظرات و خواسته های رفقای داخل کشور جهت ارائه به کنگره دهم تدارک ببیند.

علیرغم تبلیغات بی امان سرمایه داری جهانی، سوسیالیسم همچنان مطلوب ترین نظام اجتماعی و تفکر بشری است، که انکار صریح آن هیچ سودی را عاید منکرینش نخواهد نمود. ولی سوسیالیسم مدال افتخاری نیست که در مجالس رسمی بر سینه خود بنشانیم. اعتقاد به سوسیالیسم علمی و به تبع آن مارکسیسم و همچنین لنینیسم در کدامیک از برنامه ها و اسناد سازمان بیان شده است، که بتوان این اعتقاد به را براساس یافته های علمی بشری و آموزه های مترقی مارکس و دیگر اندیشمندان سوسیالیسم علمی از آن استنباط نمود. بطور مثال سند " فرآیند جهانی شدن (گلوبالیزاسیون)، جهانی دیگر ممکن است" که رای تمایل کنگره اخیر را هم اخذ نمود، از نظر ما حامل تفکرات نئو لیبرالیستی است که در لفافه ای از سوسیال دموکراسی ارائه گشته است. (برآنیم که بعنوان گام نخست در آینده ای نزدیک این سند را به چالش بکشیم)

در دیدگاههای برخی از شما رفقا مالکیت فردی بنحوی طرح می شود، که مالکیت تقدس می یابد و تحقق ارزشهای سوسیالیستی به فردائی دور و نامعلوم حواله می شود. و هیچ دید روشنی ولو بطور کلی از چگونگی تحقق آنچه که می خواهید و از آنچه که در پی انجام آن هستید، را نمی توانید به توده های کار و زحمت ارائه کنید. و حتی نمی توانید و یا نمی خواهید مؤلفه های جامعه مورد نظرتان را به صراحت بیان کنید. ما چرا نباید بر این باور باشیم که سازمان بدون سرو صدا جامعه سوسیالیستی را از اهداف و برنامه خود حذف و تنها ادبیات آنرا حفظ نموده است.

امیدواریم فصلی تحت عنوان خواست ها و نظرات رفقای داخل کشور که محذوف واقع شده اند، باز گردد. کسانی مجاز نیستند حتی به واسطه حضورشان در شورای مرکزی برای هئیت سیاسی- اجرائی و شورای مرکزی سازمان جهت چگونگی برخورد با ما تعیین و تکلیف کنند. اگر دوستانی از اینکه خواب خوش آنها را بهم زده و توهم درخوت بودن رفقای داخل کشور را شکسته ایم، از ما عصبانی گشته اند، میتوانند با ادبیات مختص خودشان پرخاش کنند و دشنام دهند و هر آنچه را که آنها را آرام می سازد بر زبان آورند، ولی ما با آنها بعنوان يك رفیق و با منطق و فرهنگ مارکسیستی سخن خواهیم گفت.

آنچه که به ما بر می گردد، بعنوان عضوی از خانواده فدائیان تا جایی که امکانات مان اجازه می داد در جریان بحث ها و روند تحولات سازمان بوده ایم. و اگر بحثی را آغاز

نموده ایم نه از موضع اصحاب کهف و انسانهای فضایی بلکه از منظر انسان امروزی و با تمسک به آخرین یافته های علوم اجتماعی یعنی سوسیالیسم علمی بدین کار مبادرت ورزیده ایم.

ما بار دیگر سوالات خود را تکرار می نمایم:

- چپ دارای کدامین خاستگاه اجتماعی است؟ و استقرار کدامین سیستم اجتماعی را آماج و آمال خود قرار داده است؟

- سازمان نماینده سیاسی کدام يك از طبقات جامعه است و با کدامین اقشار جامعه منافع مشترك و پیوند های استراتژیک دارد؟

- موضع و اعتقاد کنونی سازمان نسبت به م- ل ، ماتریالیسم تاریخی و سوسیالیسم چیست؟
- نحوه برخورد با امپریالیسم جهانی و عملکرد های آن در گستره ملی و جهانی بایستی چگونه باشد؟

در اینکه خواست های ما درون تشکیلاتی بوده و نبایستی در گستره عمومی طرح می گردید، بر خلاف شما ما معتقدیم رویکرد اساسی آن نامه مربوط به کل جنبش سوسیالیستی میهنمان می باشد و بیان آن در این گستره دارای اشکال نیست.

تلاش خواهیم کرد نظرات خود را برای دو سایت "کار اون لاین" و "اخبار روز" ارائه نماییم.

جمعی از هواداران سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت (داخل کشور)